

ĮSIDĖMĖK JUOS IR NEPLATINK

INVAZINIAI GYVŪNAI LIETUVOJE, KENKIANČYS APLINKAI IR ŽMONIŲ GEROVEI – NEPLATINK IR NAIKINK!

Luzitaninis arionas
Arion lusitanicus
(Bank et al. (2007))

Rūšies plitimo prevencijai svarbi pervežamos augalijos ar substrato kontrolė, dirvos mulčiavimas, komposto ir kitų atliekų šalinimas. Rūšiai naikinti rekomenduojama naudoti registruotą cheminį preparatą Ferrol. Kaip mažiausiai neigiamas įtakos vietinėms moliuskų rūšims ir jais mintantiems gyvūnams priemonės, rekomenduojamas mechaninis moliuskų surinkimas ir sunaikinimas, teritorijos juosimas apsaugine tvorele ar gaudyklėmis su jauku (pavyzdžiui, alumi ar gira) įrengimas.

Rainuotasis vėžys
Orconectes limosus
Rafinesque, 1817

Rainuotiesiems vėžiams patekus į vandens telkinį, efektyvių jų naikinimo priemonių nėra. Vienintelė priemonė galinti turėti įtakos jų plitimui – gyventojų informavimas apie šių vėžių daromą poveikį vietiniams vėžiams, o tai galėtų stabdyti nelegalias introdukcijas. Natūralūs priešai – ūdros, unguariai, ešeriai, vėgėlės – didesnės įtakos jų populiacijai gausumui nedaro. Gaudant rainuotuosius vėžius nėra apribojimų nei gaudymo laikui, nei sugaunamų vėžių kiekiui bei dydžiui, tačiau reikia turėti mėgėjų žvejybos leidimą. Sugautus plačiažnyplius ir siauraznyplius vėžius reikia nedelsiant paleisti atgal į vandens telkinį.

Kanadinė audinė
Neovison vison Schreber, 1777

Geriausias kontrolės būdas yra gaudymas gyvagaudėmis gaudyklėmis, tinkamiausias gaudymo laikas – vasaros pabaiga. Kanadines audines leidžiama medžioti išėjus metus turint teisę medžioti. Sodybose ir negyvenamuose pastatuose bei jų priklausuose šių objektų savininkai, valdytojai ir naudotojai turi teisę, nepaisydami nustatytų medžioklės terminų, naudodami šiose taisyklėse numatytas leistinas gaudymo priemones (selektyviuosius spąstus, užtikrinančius staigią pagautą gyvūnų žūtį, gaudykles, kurios užtikrina gyvo ir nesužeisto gyvūno pagavimą ir kt.), gaudyti bei pasiimti kanadines audines. Ši veikla nelaikoma medžiokle, ir ją vykdančiam asmuo neprivalo būti medžiotojas.

Pietinė vijasraigė
Potamopyrgus antipodarum
(J. E. Gray, 1843)
Sinonimas – Naujazelandinė vijasraigė

Rūšies plitimo prevencijai būtina pervežamo vandens transporto (valčių, jachtų, baidarių), verslinės žvejybos įrankių dezinfekcija juos išdžiovinant. Būtinis visomenės švietimas įrengiant informacinius stendus prie vandens telkinių, kuriuose rūšis aptikta, rengiant publikacijas mokslo populiariamuose leidiniuose, paskaitas ugdymo įstaigose.

Žymėtasis vėžys
Pacifastacus leniusculus
Dana, 1852

Žymėtiesiems vėžiams patekus į vandens telkinį, efektyvių jų naikinimo priemonių nėra. Natūralūs priešai – ūdros, unguariai, ešeriai, vėgėlės – didesnės įtakos jų populiacijai gausumui nedaro. Gaudant žymėtuosius vėžius nėra apribojimų nei gaudymo laikui, nei sugaunamų vėžių kiekiui bei dydžiui, tačiau reikia turėti mėgėjų žvejybos leidimą. Sugautus plačiažnyplius ir siauraznyplius vėžius reikia nedelsiant paleisti atgal į vandens telkinį.

Mangutas
Nyctereutes procyonoides Gray, 1834. Sinonimas – usūrinis šuo

Mangutus leidžiama medžioti išėjus metus turint teisę medžioti. Sodybose ir negyvenamuose pastatuose bei jų priklausuose šių objektų savininkai, valdytojai ir naudotojai turi teisę, nepaisydami Medžioklės Lietuvos Respublikos teritorijoje taisyklėse nustatytų medžioklės terminų, naudodami šiose taisyklėse numatytas leistinas gaudymo priemones (selektyviuosius spąstus, užtikrinančius staigią pagautą gyvūnų žūtį, gaudykles, kurios užtikrina gyvo ir nesužeisto gyvūno pagavimą ir kt.), gaudyti bei pasiimti mangutus. Ši veikla nelaikoma medžiokle, ir ją vykdančiam asmuo neprivalo būti medžiotojas.

Ežerinė mizidė
Paramysis lacustris (Czerniavsky, 1882)

Efektyvių naikinimo priemonių nežinoma, galima tik plitimo prevencija. Lietuvoje plitimas stebimas vykdamas vandenų svetimžemių bestuburių gyvūnų monitoringą. Kad mizidė neplistų, tarp telkinių pervežamas vandens transporto priemonės ir kita įranga reikia nudžiointi ar apdoroti karštu vandeniu. Siekiant išvengti plitimo su balastiniais vandenimis, juos rekomenduojama kaitinti iki 50 °C temperatūros ar bent 2 valandoms keisti okeaninio druskingumo (34 ‰) vandeniu.

Juodažiotis grundalas
Neogobius melanostomus
Dybowski, 1877

Efektyvių naikinimo priemonių nėra. Juodažiočių grundalų populiacijų dydį efektyviau gali reguliuoti tik plėšriosios žuvis (Baltijos jūroje – otai, menkės; Kuršių mariose – vėgėlės, šamai, lydekos). Plitimo Nemuno upe prevencijai būtina palaikyti didelę plėšriųjų žuvų gausą. Gaudant juodažiočius grundalus nėra apribojimų nei gaudymo laikui, nei sugaunamų grundalų kiekiui bei dydžiui, tačiau reikia turėti mėgėjų žvejybos leidimą.

Paprastasis meškėnas
Procyon lotor Linnaeus, 1758

Leidžiama medžioti išėjus metus turint teisę medžioti. Sodybose ir negyvenamuose pastatuose bei jų priklausuose šių objektų savininkai, valdytojai ir naudotojai turi teisę, nepaisydami nustatytų medžioklės terminų, naudodami leistinas gaudymo priemones (selektyviuosius spąstus, užtikrinančius staigią pagautą gyvūnų žūtį, gaudykles, kurios užtikrina gyvo ir nesužeisto gyvūno pagavimą ir kt.), gaudyti bei pasiimti paprastą meškėną. Ši veikla nelaikoma medžiokle, ir ją vykdančiam asmuo neprivalo būti medžiotojas.

Gauruotoji šoniplauka
Dikerogammarus villosus
Sowinsky, 1894

Efektyvių naikinimo priemonių nežinoma, galima tik plitimo prevencija. Lietuvoje plitimas stebimas vykdamas vandenų svetimžemių bestuburių gyvūnų monitoringą. Kad neplistų, tarp telkinių pervežamas vandens transporto priemonės ir kita įranga reikia apdoroti karštu vandeniu; negalima gyvūnų naudoti kaip masalo žvejybai. Balastinius vandenius reikia kaitinti iki 50 °C temperatūros ar parai keisti okeaninio druskingumo (34 ‰) vandeniu.

Nuodėgulinis grundalas
Percottus glenii Dybowski, 1877

Vienintelė efektyvi naikinimo priemonė yra didelio plėšriųjų žuvų (lydekų, ešerių) gausumo palaikymas vandens telkinyje. Patys būdami labai plėšrūs, grundalai nemoka pastarųjų išvengti. Telkiniuose, kuriuose vietinės žuvis žiemą neišgyvena dėl deguonies trūkumo, lydekos ir ešeriai kelis metus iš eilės turi būti pavasarį suleidžiami, o rudenį – išgaudomi. Kad neplistų, grundalų negalima naudoti kaip masalo gaudant plėšrias žuvis kituose telkiniuose. Gaudant nuodėgulinį grundalus nėra apribojimų nei gaudymo laikui, nei sugaunamų grundalų kiekiui bei dydžiui, tačiau reikia turėti mėgėjų žvejybos leidimą.

Ondatra
Ondatra zibethicus
Linnaeus, 1766

Ondatras leidžiama medžioti išėjus metus turint teisę medžioti. Sodybose ir negyvenamuose pastatuose bei jų priklausuose šių objektų savininkai, valdytojai ir naudotojai turi teisę, nepaisydami nustatytų medžioklės terminų, naudodami numatytas leistinas gaudymo priemones (selektyviuosius spąstus, užtikrinančius staigią pagautą gyvūnų žūtį, gaudykles, kurios užtikrina gyvo ir nesužeisto gyvūno pagavimą ir kt.), gaudyti bei pasiimti šiuos gyvūnus. Ši veikla nelaikoma medžiokle, ir ją vykdančiam asmuo neprivalo būti medžiotojas.

Kietašarvė šoniplauka
Pontogammarus robustoides
(Sars, 1894)

Efektyvių naikinimo priemonių nežinoma, galima tik plitimo prevencija. Lietuvoje plitimas stebimas vykdamas vandenų svetimžemių bestuburių gyvūnų monitoringą. Kad neplistų, tarp telkinių pervežamas vandens transporto priemonės ir kita įranga reikia apdoroti karštu vandeniu; negalima gyvūnų naudoti kaip masalo žvejybai. Balastinius vandenius reikia kaitinti iki 50 °C temperatūros ar bent 2 paroms keisti okeaninio druskingumo (34 ‰) vandeniu.

Raštuotasis vėžlys
Trachemys scripta
(Schoepff, 1792)
Lietuviški rūšies sinonimai: raudonausis vėžlys, geltondryžis vėžlys

Draudžiama laikyti, parduoti, veisti, paleisti į gamtą ar kitaip naudoti visus raštuotojo vėžio porūšių gyvūnus be leidimo. Kitose šalyse naikinami gaudant rankomis ir su šunimis, tinklais, spąstais (ypač spąstais su jauku kaitinimosi saulėje vietoje), renkant kiaušinius ir pateles kiaušinių dėjimo vietoje.

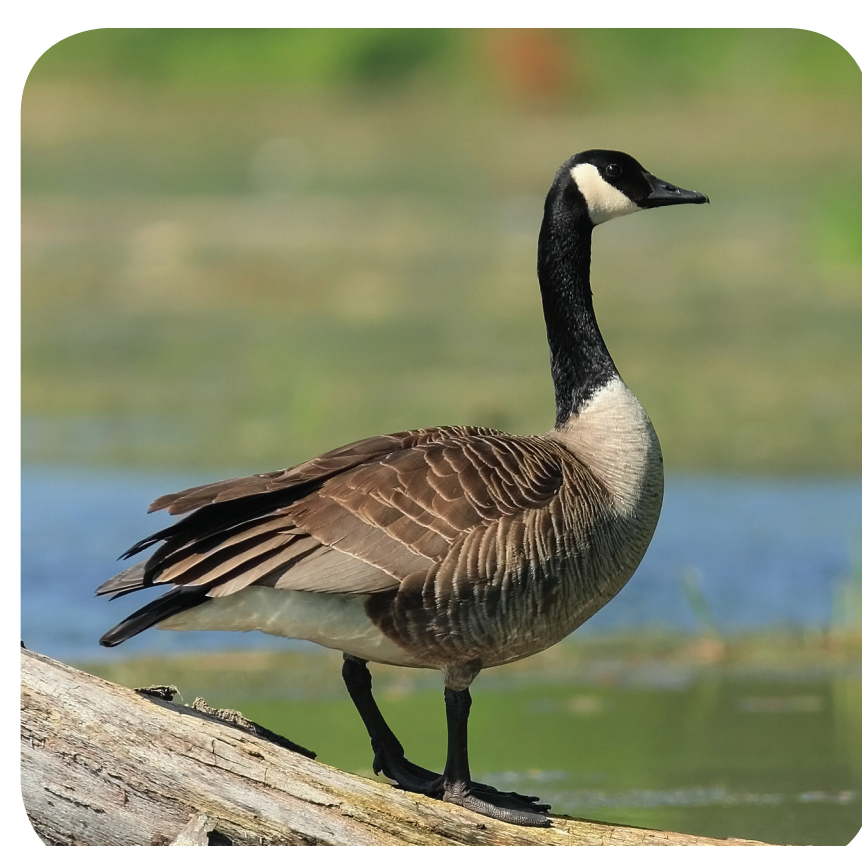
Pilkoji žiurkė
Rattus norvegicus
(Berkenhout, 1769)

Naudojamos fizinės, cheminės ir biologinės priemonės. Gaudomos spąstais, tačiau tokiu būdu žiurkių visai išnaikinti neįmanoma, nes į spąstus nepatekė individai sparčiai veisiasi ir atstato populiaciją. Dažnai naudojami nuodai – rodenticidai. JAV vyksta kontracetinių naikinimo metodų tyrimai. Naikinti pilkasis žiurkės galima be leidimo, visus metus.

Puošnusis vėžlys
Chrysemys picta (Schneider, 1783)
Sinonimas – amerikinis balinis vėžlys

Labai vikrus, nuo pavojaus slepiasi pamerdami. Gamtiniai priešai – ūdros, audinės, lapės, kiti vidutinio dydžio plėšrūnai. Naikinami gaudant tinklais ir spąstais (ypač spąstais su jauku kaitinimosi saulėje vietoje), renkant kiaušinius ir pateles kiaušinių dėjimo vietoje. Draudžiama puošniuosius vėžius laikyti, auginti, veisti, mainyti, prekiauti ar kitaip naudoti. Reikalavimai nustatyti invazinių rūšių kontrolės ir naikinimo tvarkoje.

Kanadinė berniklė
Branta canadensis
(Linnaeus, 1758)

Kanadinė berniklė įtraukta į medžioklės gyvūnų sąrašą – Lietuvoje jas medžioti galima nuo rugpjūčio 15 d. iki gruodžio 15 d. Rūšies gausumui didėjant, būtų tikslinga skatinti šios rūšies medžioklę. Vakarų Europos ir kitose šalyse, kur ši rūšis kelia problemų, be medžioklės ar tikslinio naikinimo yra taikomi ir kiti jų produktyvumą mažinantys kovos būdai – kiaušinių rinkimas, sterilizavimas, sutepimas aliejumi.

Gyvybingų invazinių rūšių laikymas, auginimas, veisimas, dauginimas, mainymas, įvežimas, perkėlimas, prekyba ar kitoks jų naudojimas yra draudžiamas, išskyrus atvejus, nurodytus Invazinių rūšių kontrolės ir naikinimo tvarkos apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. liepos 1 d. įsakymu Nr. 352 „Dėl Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos aprašo, Invazinių rūšių kontrolės ir naikinimo tvarkos aprašo, Invazinių rūšių kontrolės tarybos sudėties ir nuostatų, Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo programos patvirtinimo“

PAVOJINGI ŽMONĖMS IR GAMTAI

INVAZINIAI AUGALAI LIETUVOJE, KENKIANČYS APLINKAI IR ŽMONIŲ GEROVEI – NEPLATINK IR NAIKINK!

Sosnovskio barščiai
Heracleum sosnowskyi
Manden.

Pavieniui augančius Sosnovskio barščio individus geriausia iškasti. Nedideliuose sąžalynuose kontroliuoti populiacijas galima neleidžiant augalams subrandinti vaisių – per vegetacijos sezoną nupjauti reikia 3–4 kartus, bet taip išnaikinti galima per ilgą laiką. Nedidelius sąžalynus galima uždengti pėvele, kad augalai išsūstų. Sąžalynus, esančius apleistose žemėse, geriausia sunaikinti dirbant žemę arba herbicidais (glifosato veikliosios medžiagos turintys preparatai arba mišinys iš herbicidų Accurate 200WG ir Nuance 75WG). Vandens telkinių pakrantėse galima naikinti tik augalus iškasant ir periodiškai naikinant iš sėklų išaugančius individus.

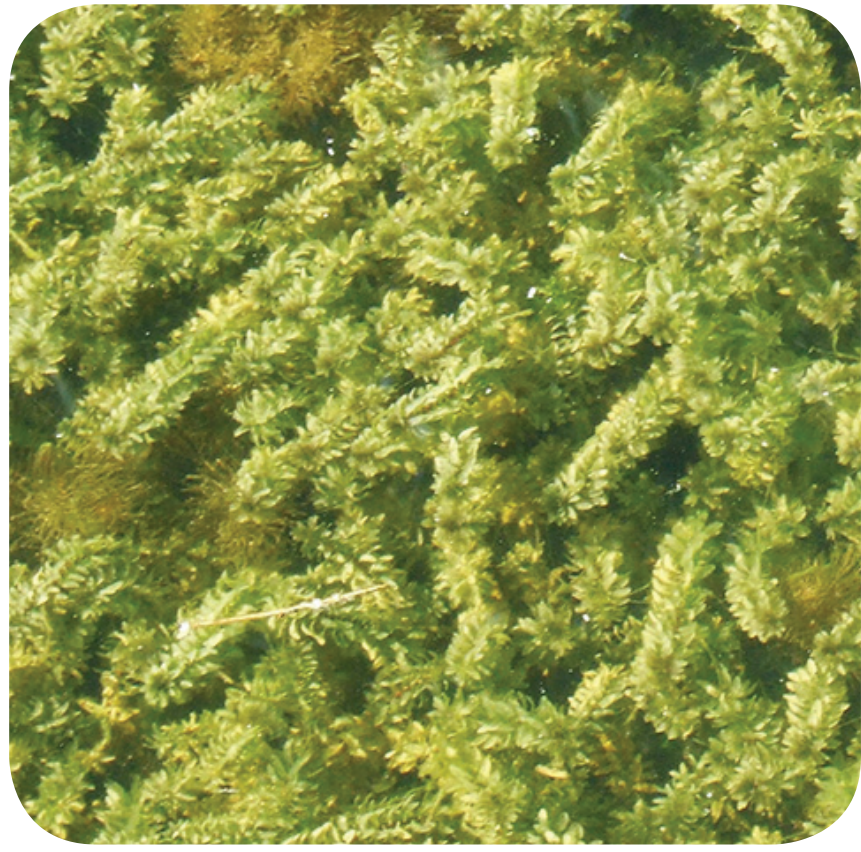
Varpinė medlieva
Amelanchier spicata (Lam.)
K. Koch

Labai veiksmingų kovos priemonių su varpinėmis medlievomis nėra. Draudžiama varpinės medlievos sodinti į želdynus, miškus ar auginti kaip vaškūrius. Geriausias naikinimo būdas – dar gyvus krūmus apdoroti cheminiais preparatais: į storiuosius krūmus kamienuose išgręžtas angas įkalti kapsulė su glifosato granulemis arba įšvirkti šio junginio tirpalu. Stiebus nupjauti tik tada, kai krūmas visiškai nudžiūva. Pavieniui augančius krūmus geriausia iškasti.

Tankiažiedė rūgštyne
Rumex confertus Willd.

Išnaikinti tankiažiedės rūgštynes sudėtinga ir veiksmingų naikinimo priemonių iki šiol nesurasta. Šiuos augalus galima kontroliuoti, kad jie toliau neplistų. Tinkamiausias kontrolės būdas – anksti vasarą, geriausiai ne vėliau kaip iki birželio pabaigos, nušienauti pievas ir neleisti tankiažiedėms rūgštyinėms subrandinti sėklų. Žemės ūkio paskirties žemėje galima naikinti agrotechinėmis ir cheminėmis priemonėmis. Suarus žemę, plotus reikėtų išakėti, šakniastiebius surinkti ir sunaikinti. Pavieniui augalus galima iškasti.

Kanadinė elodėja
Elodea canadensis Michx.

Veiksmingų kovos priemonių, kurios nekenktų aplinkai, nėra. Geriausia kanadinių elodėjų augimą kontroliuoti naudojant žolėdės žuvis. Elodėjas iš stovinčių vandens telkinių galima išgraibstyti, tačiau tekančio vandens telkiniuose metodas netinka – augalų dalis gali išnešioti srovės. Išgriebtus augalus galima panaudoti kompostui. Sekliuose ir nedideliuose dirbtiniuose vandens telkiniuose elodėjas galima iššaldyti – prieš žiemą smarkiai sumažinti vandens lygį.

Ilgakotis lakišius
Bidens frondosa L.

Siekiant išvengti tolesnio rūšies plitimo, rekomenduojama sąžalynus nuolat nupjauti (visą vasarą ne rečiau kaip kas mėnesį) ir neleisti subrandinti sėklų. Jeigu ilgakočių lakišių ne daug, juos galima išrauti prieš žydėjimą arba jo pradžioje. Nupjautą žolę, jeigu nesudariusios sėklos, galima panaudoti kompostui. Apsilankius upių ar kitų vandens telkinių pakrantėse būtina surinkti prie drabužių prikibusius lakišių sėklas ir jas sunaikinti.

Šluotinis sausakrūmis
Cytisus scoparius (L.) Link

Draudžiama šluotinius sausakrūmius sodinti dekoratyviuose želdyнуose. Norint apsaugoti nuo savaiminio plitimo sėklomis, vasaros pradžioje galima nupjauti antžeminę dalį, tačiau taip kontroliuojami augalai nesunyksta daug metų. Veiksmingiausia šluotinius sausakrūmius naikinti juos išraunant. Šaknų sistema gana nedidelė ir jie lengvai išsirauna. Tinkamiausias laikas šluotinius sausakrūmius rauti – nuo balandžio iki birželio vidurio. Dažnai šis augalas vadinamas „zuikiakrūmiu“.

Raukšlėtalapio erškėtis
Rosa rugosa Thunb.

Pavieniui krūmus ar nedidelius sąžalynus galima naikinti augalus iškasant. Didelius sąžalynus naikinti sudėtinga, naikinimas trunka daug metų. Geriausia derinti augalų kasimą, dažną ūglių pjovimą ir garymą (avių, ožkų). Būtina žinoti, kad vieną kartą nupjovus ūglius sparčiau auga požeminiai šakniastiebiai ir sąžalynai dar sparčiau plečiasi, o ūglių tankumas pradeda mažėti tik po 3–4 metų.

Gausialapis lubinas
Lupinus polyphyllus Lindl.

Draudžiama gausialapius lubinus auginti gėlynuose ir kitose vietose. Pievose, pakelėse ar kitose atvirose buveinėse augančius gausialapius lubinus geriausia kontroliuoti ir naikinti bent du kartus per vasarą nupjaujant žolę gausialapių lubinų žydėjimo pradžioje ir jiems atžėlus. Pavieniui pievose ir ganyklose augančius augalus geriausia iškasti. Dirvonuose gausialapius lubinus geriausia naikinti agrotechinėmis priemonėmis – lauką suurti, išakėti, o surinktas šaknis sukrauti į krūvą, apdengti pėvele ir supūdyti. Galima naikinti herbicidais.

Bitinė sprigė
Impatiens glandulifera Royle

Nedideliuose sąžalynuose bitinės sprigės geriausia išrauti dar prieš žydėjimą ir sukompustuoti. Dideliuose plotuose bitinės sprigės naikinamos pjaujant žydėjimo pradžioje ir vėliau, kai augalai atžėlia. Per sezoną šių augalų apniktuose plotuose žolę reikia pjauti ne mažiau kaip 3 kartus, neleidžiant subrandinti sėklų. Kadangi augalas vienameis, per kelis metus bitinės sprigės galima sėkmingai išnaikinti. Štapiuose buveinėse nupjautos bitinės sprigės gali įsisaknyti, todėl jas reikia surinkti ir pašalinti.

Vėlyvoji ieva
Prunus serotina Ehrh. (*Padus serotina* (Ehrh.) Borkh.)

Vėlyvasias ivesas efektyviausia naikinti cheminėmis priemonėmis. Į kamieną išgręžtas skylės įkalamos cheminio preparato kapsulės arba įšvirksčiamas skystas cheminis preparatas (rekomenduojama glifosato veikliosios medžiagos turintys preparatai). Medžiai ir krūmai turi būti kertami tik visiškai jiems nudžiūvus. Draudžiama vėlyvasias ivesas sodinti miškuose ir želdyнуose.

Didžioji rykštenė
Solidago gigantea Aiton

Pavieniui didžiosios rykštenės individus galima iškasti, o nedidelius sąžalynus veiksmingiausia reguliariai sienauti prieš žydėjimą arba žydėjimo pradžioje, taip silpninant augalus ir neleidžiant rūšiai toliau plisti. Gamtinių požūrių nevertingose vietose, kuriose didžiosios rykštenės sudaro didelius sąžalynus, galima taikyti chemines ir agrotechnines naikinimo priemones.

Smulkiažiedė sprigė
Impatiens parviflora DC.

Veiksmingų ir paprastų kovos priemonių su miškuose augančiomis smulkiažiedėmis sprigėmis nėra. Ten, kur būtina apsaugoti biologinę įvairovę arba vertingas buveines, pakankamai efektyvi kontrolės priemonė – dažnas augalų pjovimas, neleidžiant augalams subrandinti sėklų. Augalas vienameis, o jo sėklų bankas dirvožemyje yra trumpalaikis, todėl šis kontrolės ir naikinimo priemonė duoda gerą rezultatą.

Mulinė gubojė
Gypsophila paniculata L.

Peržydėjusius augalus reikia nupjauti ir žiedynus sunaikinti, kol dar nesunokusios sėklos. Puokštėms naudotus augalus geriausia sudeginti. Kur įsikūrusios mulinės gubojės, jas kontroliuoti galima pjaujant žolę. Pirmą kartą žolę reikia pjauti mulinėms gubojoms pradėjus žydėti, maždaug liepos pradžioje, o antrą kartą reikia nupjauti maždaug po pusantro mėnesio. Geriausių rezultatų pasiekama, kai augalas išraunamas pakirtus šaknis 20–30 cm gylyje. Mulinės gubojas draudžiama auginti, dauginėti ar kitaip naudoti jos gyvybingas dalis.

Kanadinė rykštenė
Solidago canadensis L.

Nedidelius kanadinių rykštenių sąžalynus galima išnaikinti juos iškasant arba reguliariai sienaujant prieš žydėjimą arba žydėjimo metu. Žemės ūkio paskirties ir kituose, aplinkosauginiu požiūriu nereikšminguose plotuose, kanadines rykštenes galima išnaikinti naudojant chemines ir agrotechnines priemones.

Vienametė šiušėlė
Erigeron annuus (L.) Pers.

Veiksmingų ir pigių šios rūšies augalų naikinimo priemonių dideliuose plotuose nėra. Siekiant užkirsti kelią tolesniam augančių šiušėlių plitimui ir gausėjimui, augalus reikia nupjauti prieš žydėjimą arba jo pradžioje ir neleisti subrandinti sėklų. Augalus reikia pjauti bent kas 2 savaites, nes jie greitai atžėlia iš likusių kero dalių ir vėl ima žydėti. Dideliuose apšvietusių dirbamujų laukų ir nenaudojamų kultūrinių pievų plotuose jie gali būti naikinami agrotechnikos priemonėmis.

Uosialapis klevas
Acer negundo L.

Efektyviausiai uosialapiai klevai naikinami juos nudžiovinant cheminiais preparatais. Į kamieną išgręžtas skylės įkalamos cheminio preparato kapsulės arba įšvirksčiamas skystas cheminis preparatas (rekomenduojami su glifosato veikliąja medžiaga), o vėliau nudžiūvus medis nupjaunamas. Jauni, iki 1,5 m aukščio uosialapiai klevai naikinami juos raunant arba iškasant kastuvu.

Baltažiedė robinija
Robinia pseudoacacia L.

Baltažiedės robinijas efektyviausia naikinti cheminėmis priemonėmis. Į kamieną ar pagrindinėse šaknyse išgręžtas skylės įkalamos cheminio preparato kapsulės arba įšvirksčiamas skystas cheminis preparatas. Medžiai ir krūmai turi būti kertami tik visiškai jiems nudžiūvus. Draudžiama baltažiedės robinijas auginti želdyнуose kaip dekoratyvinius augalus. Išnaikinus baltažiedės robinijas, teritoriją reikėtų stebėti bent penkerius metus ir naikinti iš šaknų atželiančius bei iš sėklų augančius jaunos individus.

Dygliavaisis virkštenis
Echinocystis lobata (Michx.)
Torr. et A. Gray

Dygliavaisis virkštenis gausumą geriausia reguliuoti išraunant jaunos augalus. Nedideliuose plotuose kontroliuoti ir naikinti šiuos augalus galima žydėjimo pradžioje nuraujant stiebus. Jeigu augalai naikinami jau užsimezgius vaisiams, jų stiebus būtina surinkti ir sunaikinti. Draudžiama šią invazinę rūšį auginti, dauginėti, sodinti ar kitaip naudoti jos gyvybingas dalis.

Gyvybingų invazinių rūšių laikymas, auginimas, veisimas, dauginimas, mainymas, įvežimas, perkėlimas, prekyba ar kitoks jų naudojimas yra draudžiamas, išskyrus atvejus, nurodytus Invazinių rūšių kontrolės ir naikinimo tvarkos apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2002 m. liepos 1 d. įsakymu Nr. 352 „Dėl Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo tvarkos aprašo, Invazinių rūšių kontrolės ir naikinimo tvarkos aprašo, Invazinių rūšių kontrolės tarybos sudėties ir nuostatų, Introdukcijos, reintrodukcijos ir perkėlimo programos patvirtinimo“